

nu heller ikke, at det ærede Medlem vil være saa streng i Fremtiden, som han her lader, jeg tror, at det meget snarere vil gaa saadan, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde i Fjor, at ere vi først komne ind paa dette, saa kunne vi ikke forlade det, saa maa vi blive ved paa den Bane, som vi nu en Gang ere komne ind paa. Og det vilde maaske ogsaa være Synd, hvis vi ved en temmelig høj Beskyttelse havde lokket en Fabrik ind paa denne Virksomhed, at vi saa straks til næste Aar slog Haanden af den. Saa tror jeg, at vort Standpunkt er mere korrekt, naar vi sige: Vi ville ikke ind i dette, inden de Herrer kunne saa nogenlunde konkurrere med de udenlandske Tilbud.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at den danske Vares Kvalitet var bedre end den udenlandske. Det have vi intet Bevis set for. Jeg vilde gerne have andre Erklæringer end den, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kom med. Hvis jeg ikke husker fejl, var Forholdet vist med de Lokomotiver, der i sin Tid bleve byggede, dette, at de maatte undergaa en ret betydelig Reparation, inden de bleve saa driftssikre, som man kunde forlange, at de skulde være. Derfor tror jeg, at man skal tale saa stille om, at, fordi det er dansk Arbejde, er det saa meget bedre end det udenlandske. Jeg tror, at der ingen Beviser kan føres i saa Henseende. Jeg synes ogsaa, at al Sandsynlighed taler for, at man paa en stor Fabrik, hvor man er bleven Specialist netop paa dette Omraade, er i Stand til at lave fuldt saa godt Arbejde som det, man kan lave paa en mindre Fabrik.

Wulff: Da jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning, havde jeg i Sinde at sige til den højtærede Minister, at jeg vilde bestride hans Udtalelse om, at det Forhold, jeg paaviste i Norge, havde sin Rod i, at man i Norge havde flere Fabrikker, der konkurrerede. Jeg er ikke sikker paa, at man har flere Lokomotivfabrikker der, men hvis man har flere end een, er Forholdet ganske sikkert det, at man har dem, fordi man fra den norske Regerings Side stiller sig saaledes, som disse Regulativer have vist, at man gør, og det har man allerede gjort fra 80erne af.

Men da jeg har Ordet, vil jeg, for saa vidt jeg kan naa det i en kort Bemærkning, gerne sige et Par Ord til den ærede Ordfører. I Fjor forelaa der noget helt andet.

I Fjor var det et Regeringsforslag om at bygge paa Statsbanernes Værksteder i Stedet for at modtage Tilbud fra private Værksteder. Det stemte jeg imod, og det vil jeg fremdeles gøre; men her foreligger der et Forslag, som den ærede Ordfører maaske nok kan have Ret i er præget af, hvad jeg tror, der hedder den forbandede Akkordens Aand. Men det er en Aand, som man undertiden gaar ind paa, og naar den fører til, at hvis vi have gjort en Kovenning, have de slemme Folk, der skulle drage os til Ansvar, ogsaa gjort en Kovending, saaledes som den ærede Ordfører sagde, udsætte vi os ikke for noget saa forfærdelig slemt derved. Det, der her er Tilfældet, og det, der har overvundet vore Betæneligheder, er, at her opfordre vi Regeringen gennem en Bemyndigelse til at indlade sig med private Fabrikker. Jeg har den samme Overbevisning som min Gruppes Ordfører, at det, naar Forsøget gøres i begge Retninger, vil være den private Virksomhed, der bliver den sejrende.

Endelig vil jeg sige, at naar jeg før sagde, at den ærede Ordfører var Ordfører for en smaatskaaren Politik, og talte om en Alliance mellem dansk Regeringsmagt og udenlandsk Kapital, var det stærke Ord, men det er undertiden nødvendigt at bruge Ord, der lyde noget stærkt, for at gøre det klart, hvad der er ens Mening. Disse stærke Ord passe ikke saaledes, at der er sluttet en fuldt bevidst Alliancetraktat mellem disse to Magter, det er der naturligvis ikke, men saaledes, at man her gaar hen saa begærligt og accepterer det billigst mulige Tilbud, som alle, der kende noget til Forholdene i Udlandet, kunne sige sig selv kun fremkommer i den Hensigt at underbyde for at komme ind og sætte de danske Fabrikker ud af Stand til at konkurrere. At gøre det saa forslugent retfærdiggør efter min Mening den af mig brugte Betegnelse.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører mente, at jeg kæmpede for Beskyttelse. Det har han slet ingen Ret til at sige, fordi jeg ønsker, at Frichs Efterfølgere skulde have de 6 smaa Maskiner. Det, jeg ønsker, er, at Staten yder dem en Hjælp det første Aar til at komme over de første Vanskeligheder. Det forekommer mig, at vi saa have en Garanti for, at Fabrikationen bliver fortsat, da Fabrikken selv maa bringe store Ofre ved Anskaffelse af Maskiner og Værktøj for at bygge disse 6 Lokomotiver. Og det er da mit Haab, og det mener Fabrikken selv, at naar den